

realisable Effekter, saa burde han dog sælge de preussiske Papirer, netop fordi der i dette Dieblift er Konjunkturer paa dem, som man ikke kan vente vilde blive ved, og fordi der derimod er andre Papirer, som der kunde være Tale om at anskaffe, der ikke staa forholdsvis saa høit som disse. Jeg veed, at den meget ærede Minister vil svare mig, at han har en saa alvorlig Opfattelse af sin Stilling overfor disse store umaadelige Pengemidler, som her ligge under hans ubegrænsede Raadighed, hvad de jo i Virkeligheden gjøre, at han allerede af den Grund ikke er tilbøielig til at foretage Noget, men jeg kan ikke Andet end se, at Ministerens Ansvar er ganske det samme ved ikke at gjøre Noget, naar det er rigtigt at foretage Noget, som ved at foretage Noget, om hvis Rigtighed der dog ikke kan være berettiget Tvivl. Bælger Ministeren ikke at gjøre Noget, underkaster han sig i Virkeligheden lige saa stort Ansvar, som naar han gjør Noget, som han finder, der dog var overveieende Grunde for ikke at gjøre. Jeg kan mindes, at selve den meget ærede Minister udtalte ganske det Samme overfor den tidligere Finantsminister netop ved den betydelige Transaktion, der var Spørgsmaal om med de preussiske Papirer; der udtalte han saa bestemt som mulig den samme Sætning, at Finantsministeren havde nu en Gang fri Raadighed overfor disse Millioner, og det var da ogsaa hans Skyldighed ikke blot at sælge af dem, naar han var nødt dertil, eller naar Repræsentationen vedtog Bestemmelser, der nødte ham dertil, men ogsaa at sælge, saasnart han fandt, at det var det Rigtigste, og at han havde Ansvar ved ikke at foretage saadan Transaktion. Det Samme siger jeg til den meget ærede Finantsminister, og det er mig en Gaade, at han kan lade saadanne Konjunkturer som de, der nu foreligge, gaa bort uden at benytte dem. Nu vil den høitærede Minister vistnok sige til mig, hvilke Effekter jeg da forlanger, at han skal anbringe i Reservecapitalen — thi jeg kan paa ingen Maade slutte mig til dem, der mæner, at han skal forbruge Reservecapitalen, og jeg stiller mig altsaa paa den modsatte Side af den Opposition, der sagtens ogsaa i Dag er bleven reist — jeg har ikke hørt Forhandlin-

gerne fra Først af — men i alt Fald tidligere har gjort sig gjældende mod Ministeren. Naar den ærede Minister da spørger mig, hvilke Effekter jeg forlanger, at han skal anbringe i Reservecapitalen, saa har jeg allerede sagt, at jeg næsten ikke kan tænke mig, at der kan være noget Slettere end den store Masse af preussiske Papirer, som vi for Diebliftet have liggende. Hvad nu de mindre Staters Papirer angaar, da veed jeg vel, at de, alene fordi de vedrøre mindre Stater, frembyde en vis Bankehed med Hensyn til deres Realisation; men det forekommer mig dog, at denne Bankehed noget maatte kunne overvindes, i alt Fald betydeligt formindskes, naar man ikke udelukkende holder sig til enkelte Staters og enkelte Foretagenders Papirer, men naar man anskaffer forskellige Slags af de Papirer, der kunne være Tale om. Jeg vil sige, at endog en saa stor Stats Papirer, som f. Ex. den nordamerikanske Republiks — de give jo, som bekendt, ikke ubetydelige Renter — vil jeg ubetinget foretrække for preussiske Papirer. Jeg nævner disse Papirer, fordi de ubetinget maa foretrakkes for de preussiske paa Grund af de Hensyn, der maa være ledende for os med Hensyn til de Eventualiteter, som kunne indtræde. — Jeg indrømmer, at der kan være nogen Betænkelse ved at vælge danske Kreditsforeningspapirer i Stedet for fremmede Papirer. Jeg vil dog gjøre den Bemærkning i Anledning af Noget, der tidligere er blevet yttret under Forhandlingen, at Salget af fremmede Papirer paa denne Maade snarere vilde bidrage til at nedsætte Renten her i Landet end til at forhøje den. Som sagt, jeg kan ganske vist være betænkelig ved at anskaffe saadanne Effekter, om jeg end langt fra nærer samme Betænkelse som ved danske Statspapirer; men saa har man jo i Udlandet lignende Institutioners Effekter, som vistnok frembyde større Garantier end Statspapirer, og som netop under saadanne Konjunkturer, hvor det vilde være nødvendigt at sælge en Part af Reservecapitalen, dog bedre vilde holde deres Kurs end Statspapirer. (En Stemme: Engelske Konsols.). Ja, engelske Konsols ere jo ganske vidst det Bedste af Alt; men jeg indrømmer, at Renten er noget lav, saa jeg forstaar fuldkommen vel, at